TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2024. gada 19. septembrī*

Apelācija – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlamenta deputāta īpašais statuss – Eiropas Parlamenta deputāti, kas ievēlēti no Itālijas vēlēšanu apgabaliem – Itālijas Deputātu palātas lēmuma par pensijām pieņemšana – Itālijas valsts deputātu pensiju apmēra grozījumi – Ar tiem saistītie dažu bijušo no Itālijas ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu pensiju apmēra grozījumi, ko izdarījis Eiropas Parlaments – Parlamenta lēmumu aizstāšana – Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sprieduma atcelšanas prasības celšanas intereses saglabāšanās

Lietā C-725/20 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2020. gada 28. decembrī iesnieguši

***Maria Teresa Coppo Gavazzi***, ar dzīvesvietu Milānā [*Milano*] (Itālija),

***Cristiana Muscardini***, ar dzīvesvietu Milānā,

***Luigi Vinci***, ar dzīvesvietu Milānā,

***Agostino Mantovani***, ar dzīvesvietu Brešā [*Brescia*] (Itālija),

***Anna Catasta***, ar dzīvesvietu Milānā,

***Vanda Novati***, ar dzīvesvietu Varēzē [*Varese*] (Itālija),

***Francesco Enrico Speroni***, ar dzīvesvietu Busto Arsizio [*Busto Arsizio*] (Itālija),

***Maria Di Meo***, ar dzīvesvietu Čellolē [*Cellole*] (Itālija),

***Giuseppe Di Lello Finuoli***, ar dzīvesvietu Palermo [*Palermo*] (Itālija),

***Raffaele Lombardo***, ar dzīvesvietu Katānijā [*Catania*] (Itālija),

***Olivier Dupuis***, ar dzīvesvietu Senžilā [*Saint-Gilles*] (Beļģija),

***Leda Frittelli***, ar dzīvesvietu Frozinonē [*Frosinone*] (Itālija),

***Livio Filippi***, ar dzīvesvietu Karpi [*Carpi*] (Itālija),

* Tiesvedības valoda – itāļu.

***Vincenzo Viola***, ar dzīvesvietu Palermo,

***Antonio Mussa***, ar dzīvesvietu Turīnā [*Torino*] (Itālija),

***Mauro Nobilia***, ar dzīvesvietu Romā (Itālija),

***Clara di Prinzio*** kā *Sergio Camillo Segre* mantiniece, ar dzīvesvietu Romā,

***Stefano De Luca***, ar dzīvesvietu Palermo,

***Riccardo Ventre***, ar dzīvesvietu Formikolā [*Formicola*] (Itālija),

***Mirella Musoni***, ar dzīvesvietu Romā,

***Francesco Iacono***, ar dzīvesvietu Forio [*Forio*] (Itālija),

***Vito Bonsignore***, ar dzīvesvietu Turīnā,

***Claudio Azzolini***, ar dzīvesvietu Neapolē [*Napoli*] (Itālija),

***Vincenzo Aita***, ar dzīvesvietu Kampaņā [*Campagna*] (Itālija),

***Mario Mantovani***, ar dzīvesvietu Arkonatē [*Arconate*] (Itālija),

***Vincenzo Mattina***, ar dzīvesvietu Bonabitakolo [*Buonabitacolo*] (Itālija),

***Romano Maria La Russa***, ar dzīvesvietu Milānā,

***Giorgio Carollo***, ar dzīvesvietu Torri di Kartesolo [*Torri di Quartesolo*] (Itālija),

***Fiammetta Cucurnia*** kā *Giulietto Chiesa* mantiniece, ar dzīvesvietu Romā,

***Roberto Costanzo***, ar dzīvesvietu Benevento [*Benevento*] (Itālija),

***Giorgio Gallenzi*** kā *Giulio Cesare Gallenzi* mantinieks, ar dzīvesvietu Romā,

***Vitaliano Gemelli***, ar dzīvesvietu Romā,

***Pasqualina Napoletano***, ar dzīvesvietu Ancio [*Anzio*] (Itālija),

***Ida Panusa***, ar dzīvesvietu Latīnā [*Latina*] (Itālija),

ko pārstāv *M. Merola*, *avvocato*,

apelācijas sūdzības iesniedzēji,

otrs lietas dalībnieks:

**Eiropas Parlaments**, ko pārstāv *S. Alves* un *S. Seyr*, pārstāves,

atbildētājs pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2024. gada 11. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Maria Teresa Coppo Gavazzi*, *Cristiana Muscardini*, *Luigi Vinci*, *Agostino Mantovani*, *Anna Catasta*, *Vanda Novati*, *Francesco Enrico Speroni*, *Maria Di Meo*, *Giuseppe Di Lello Finuoli*, *Raffaele Lombardo*, *Olivier Dupuis*, *Leda Frittelli*, *Livio Filippi*, *Vincenzo Viola*, *Antonio Mussa*, *Mauro Nobilia*, *Clara di Prinzio* kā *Sergio Camillo Segre* mantiniece, *Stefano De Luca*, *Riccardo Ventre*, *Mirella Musoni*, *Francesco Iacono*, *Vito Bonsignore*, *Claudio Azzolini*, *Vincenzo Aita*, *Mario Mantovani*, *Vincenzo Mattina*, *Romano Maria La Russa*, *Giorgio Carollo*, *Fiammetta Cucurnia* kā *Giulietto Chiesa* mantiniece, *Roberto Costanzo*, *Giorgio Gallenzi* kā *Giulio Cesare Gallenzi* mantinieks, *Vitaliano Gemelli*, *Pasqualina Napoletano* un *Ida Panusa* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedumu lietās *Coppo Gavazzi* u.c./Parlaments (no T-389/19 līdz T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, no T-409/19 līdz T-414/19, no T-416/19 līdz T-418/19, no T-420/19 līdz T-422/19, no T-425/19 līdz T-427/19, no T-429/19 līdz T-432/19, T-435/19, T-436/19, no T-438/19 līdz T-442/19, no T-444/19 līdz T-446/19, T-448/19, no T-450/19 līdz T-454/19, T-463/19 un T-465/19, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2020:494), ar kuru tika noraidītas to prasības atcelt Eiropas Parlamenta 2019. gada 11. aprīļa paziņojumus attiecībā uz katru no apelācijas sūdzības iesniedzējiem (turpmāk tekstā kopā – "strīdīgie lēmumi") par apelācijas sūdzības iesniedzēju pensiju apmēra pielāgošanu pēc tam, kad 2019. gada 1. janvārī stājās spēkā *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* (Deputātu palātas prezidija birojs, Itālija) 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 (turpmāk tekstā – "Lēmums Nr. 14/2018").

## I. Atbilstošās tiesību normas

### A. Savienības tiesības

#### *1. Parlamenta Reglaments*

2 Eiropas Parlamenta Reglamenta, redakcijā, kas piemērojama astotajam sasaukumam (2014.–2019. gads) (turpmāk tekstā – "Parlamenta Reglaments"), 25. panta "Prezidija pienākumi" 3. punktā bija noteikts:

"Prezidijs pēc ģenerālsekretāra vai politiskās grupas priekšlikuma pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus jautājumos, kas attiecas uz deputātiem."

3 Šī Parlamenta Reglamenta tiesību norma ir palikusi identiska redakcijā, kas piemērojama devītā sasaukuma laikā (2019.–2024. gads).

#### *2. DIP noteikumi*

4 Noteikumu par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām, redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009. gada 14. jūlijam (turpmāk tekstā – "DIP noteikumi"), III pielikuma 1. pantā bija paredzēts:

"1. Visi Eiropas Parlamenta deputāti ir tiesīgi saņemt vecuma pensiju.

2. Līdz laikam, kad pilnībā būs izveidota Kopienas pensiju shēma visiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kā arī gadījumā, ja tās valsts pensiju sistēma, no kuras attiecīgais deputāts ir ievēlēts, pensiju neparedz vai tās noteiktais pensijas līmenis un/vai noteikumi nav tādi paši kā pensijas līmenis un/vai noteikumi, kurus piemēro tās dalībvalsts parlamenta deputātiem, no kuras attiecīgais Parlamenta deputāts ir ievēlēts, pēc deputāta pieprasījuma viņam maksā pagaidu vecuma pensiju no Eiropas Savienības budžeta Parlamenta iedaļas."

5 DIP noteikumu III pielikuma 2. pantā bija noteikts:

"1. Pagaidu pensijas līmenis un noteikumi ir tādi paši kā pensijas līmenis un noteikumi, kas attiecas uz tās valsts parlamenta apakšpalātas deputātu pensiju, no kuras deputāts ir ievēlēts.

2. Ikvienam deputātam, uz ko attiecas šo noteikumu 1. panta 2. punkts, pievienojoties šai shēmai, ir jāveic Eiropas Savienības budžetā iemaksa, kuru aprēķina tā, lai viņš kopā maksātu tādu pašu iemaksu, kādu saskaņā ar valsts noteikumiem maksā tās valsts parlamenta apakšpalātas deputāts, no kuras viņš ir ticis ievēlēts."

6 DIP noteikumu III pielikuma 3. panta 1. un 2. punktā bija noteikts:

"1. Pieteikumu par reģistrēšanos pagaidu pensiju shēmā iesniedz divpadsmit mēnešu laikā pēc deputāta pilnvaru laika sākuma.

Kad šis termiņš ir beidzies, dalība pensiju shēmā stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kad iesniegums tika saņemts.

2. Prasība par pensijas izmaksāšanu jāiesniedz sešu mēnešu laikā, šo laiku sākot skaitīt no tiesību rašanās dienas.

Kad šis termiņš ir beidzies, pensiju sāk maksāt tā mēneša pirmajā dienā, kad iesniegums tika saņemts."

### *3. Deputātu nolikums*

7 Eiropas Parlamenta Lēmuma 2005/684/EK, Euratom (2005. gada 28. septembris), ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu (OV 2005, L 262, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Deputātu nolikums"), kas stājās spēkā 2009. gada 14. jūlijā, 25. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Parlamenta deputāti, kas bija ievēlēti pirms šā nolikuma stāšanās spēkā un tika ievēlēti atkārtoti, var izvēlēties izmantot dalībvalstu līdzšinējo sistēmu attiecībā uz algu, pārejas pabalstu, kā arī pensiju visā viņu darbības laikā.

2. Maksājumus veic no attiecīgās dalībvalsts budžeta."

8 Deputātu nolikuma 28. panta 1. punktā ir noteikts:

"Tiesības uz pensiju, kuras deputāts šā nolikuma ieviešanas dienā ir ieguvis saskaņā ar atsevišķu valstu noteikumiem, saglabājas pilnā apjomā."

### *4. Īstenošanas pasākumi*

9 Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija Lēmuma 2009/C 159/01 attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas pasākumiem (OV 2009, C 159, 1. lpp.), kas grozīts ar Eiropas Parlamenta Prezidija 2010. gada 13. decembra Lēmumu 2010/C 340/06 (OV 2010, C 340, 6. lpp.) (turpmāk tekstā – "Īstenošanas pasākumi"), 7. apsvērumā ir noteikts:

"[..] ar pārejas noteikumiem būtu jānodrošina, lai personas, kas saņem maksājumus, kas piešķirti, pamatojoties uz DIP noteikumiem, tos saņemtu arī pēc šo noteikumu atcelšanas, ievērojot tiesiskās paļāvības [aizsardzības] principu. Būtu arī jānodrošina, lai tiktu saglabātas līdz [deputātu] Nolikuma spēkā stāšanās saskaņā ar DIP noteikumiem iegūtās pensijas tiesības."

10 Īstenošanas pasākumu 49. panta 1. punktā ir noteikts:

"Deputātiem, kuri savas pilnvaras ir pildījuši vismaz vienu veselu gadu, pēc pilnvaru beigām ir tiesības uz vecuma pensiju uz mūžu, un to maksā no mēneša pirmās dienas pēc tam, kad deputāts ir sasniedzis 63 gadu vecumu.

Bijušie deputāti vai viņu likumīgie pārstāvji iesniedz pieteikumu vecuma pensijas izmaksai sešu mēnešu laikā no tiesību uz pensiju spēkā stāšanās, izņemot nepārvaramas varas gadījumus. Pēc tam, kad šis termiņš pagājis, vecuma pensija tiek piešķirta, sākot no nākamā mēneša pirmās dienas pēc pieteikuma saņemšanas."

11 Atbilstoši Īstenošanas pasākumu 73. pantam tie stājās spēkā vienlaikus ar Deputātu nolikumu, proti, 2009. gada 14. jūlijā.

12 Īstenošanas pasākumu 74. pantā ir noteikts, ka atbilstoši to IV sadaļā un tostarp 75. pantā paredzētajiem pārejas noteikumiem DIP noteikumi zaudē spēku dienā, kad stājas spēkā Deputātu nolikums.

13 Īstenošanas pasākumu 75. pantā ir noteikts:

"1. Atbilstīgi DIP noteikumu I, II un III pielikumam piešķirto apgādnieka zaudējuma pabalstu, invaliditātes pensiju, papildu invaliditātes pensiju, ko piešķir apgādībā esošajiem bērniem, un vecuma pensiju turpina izmaksāt saskaņā ar šiem pielikumiem tām personām, kas šos maksājumus saņēma pirms [deputātu] Nolikuma stāšanās spēkā.

Ja bijušais deputāts, kurš saņem invaliditātes pensiju, nomirst pēc 2009. gada 14. jūlija, viņa laulātajam, partnerim, kas nav laulātais, vai apgādājamiem bērniem izmaksās viņa pensiju, ievērojot DIP noteikumu I pielikumā paredzētos nosacījumus.

2. Līdz [deputātu] Nolikuma spēkā stāšanās brīdim saskaņā ar minēto III pielikumu iegūtās pensijas tiesības paliek spēkā. Personas, kas pensijas tiesības ir ieguvušas saskaņā ar šo pensiju sistēmu, saņem pensiju, ko aprēķina, pamatojoties uz tiesībām, kas iegūtas, piemērojot minēto III pielikumu, ja tās atbilst attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos tam paredzētajiem noteikumiem un ja tās ir iesniegušas minētā III pielikuma 3. panta 2. punktā norādīto pieprasījumu."

### B. Itālijas tiesības

14 Lēmuma 14/2018 1. panta 1.–3. punktā ir noteikts:

"1. No 2019. gada 1. janvāra tiešo vai reversijas mūža pabalstu un proporcionālas tiešā vai reversijas mūža pabalsta daļas, uz ko tiesības ir iegūtas saskaņā ar Nolikumu, kurš bija spēkā 2011. gada 31. decembrī, apmēru aprēķina, piemērojot jaunos šajā lēmumā paredzētos noteikumus.

2. Iepriekšējā punktā minēto jauno aprēķinu veic, individuālo iemaksu summu reizinot ar pārrēķina koeficientu, kas attiecas uz deputāta vecumu dienā, kad viņš ieguva tiesības uz mūža pabalstu vai proporcionālu mūža pabalsta daļu.

3. Piemēro šim lēmumam pievienotajā 1. tabulā norādītos pārrēķina koeficientus."

## II. Tiesvedības priekšvēsture

15 Tiesvedības priekšvēsture ir ietverta pārsūdzētā sprieduma 14.–23. punktā. Šīs apelācijas tiesvedības vajadzībām to var rezumēt šādi.

16 Visi apelācijas sūdzības iesniedzēji ir vai nu bijušie Eiropas Parlamenta deputāti, kas ievēlēti no Itālijas, vai arī šādu bijušo Eiropas Parlamenta deputātu tiesību pārņēmēji, kuriem pienākas vecuma pensija vai apgādnieka zaudējuma pensija (turpmāk tekstā – "pensija").

17 Pievienojot komentāru 2019. gada janvāra paziņojumiem par apelācijas sūdzības iesniedzēju pensiju, Parlaments viņus brīdināja par to, ka viņu pensijas apmērs varētu tikt pārskatīts, izpildot Lēmumu Nr. 14/2018, un ka šis jaunais aprēķins, iespējams, varētu būt iemesls nepamatoti izmaksāto summu atgūšanai.

18 No 2019. gada 1. janvāra Parlaments, piemērojot šo lēmumu saskaņā ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu, samazināja apelācijas sūdzības iesniedzēju pensijas apmēru.

19 Ar Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta (ĢD) Deputātu atalgojuma un sociālo tiesību nodaļas vadītāja (turpmāk teksta – "nodaļas vadītājs") nedatētu paziņojumu, kas pievienots apelācijas sūdzības iesniedzēju paziņojumiem par pensiju par 2019. gada februāri, Parlaments viņus vispirms brīdināja, ka tā juridiskais dienests 2019. gada 11. janvāra Atzinumā Nr. SJ-0836/18 (turpmāk tekstā – "juridiskā dienesta atzinums") ir apstiprinājis, ka Lēmums Nr. 14/2018 viņu situācijai ir piemērojams automātiski. Tad, tiklīdz Parlaments saņems nepieciešamo informāciju no *Camera dei deputati* (Deputātu palāta, Itālija), tas paziņos apelācijas sūdzības iesniedzējiem viņu pensijas jauno apmēru un nākamo divpadsmit mēnešu laikā atgūs iespējamo starpību. Visbeidzot viņš informēja apelācijas sūdzības iesniedzējus, ka viņu pensijas galīgais apmērs tiks noteikts ar formālu aktu, par kuru būtu iespējams iesniegt sūdzību vai atcelšanas prasību.

20 Ar strīdīgajiem lēmumiem nodaļas vadītājs apelācijas sūdzības iesniedzējus informēja, pirmkārt, ka viņu pensijas apmērs saskaņā ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu tiks pielāgots atbilstoši analoģiskām pensijām, ko Itālijā valsts deputātiem maksā Deputātu palāta, kā noteikts Lēmumā Nr. 14/2018. Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēju pensiju apmērs tiks pielāgots no 2019. gada aprīļa, ar atpakaļejošu spēku no 2019. gada 1. janvāra piemērojot pensiju jaunā apmēra noteikšanas projektus, kas ietverti šo vēstuļu pielikumā. Treškārt, strīdīgajos lēmumos apelācijas sūdzības iesniedzējiem tika piešķirts 30 dienu termiņš no to saņemšanas dienas, lai iesniegtu savus apsvērumus. Apsvērumu neiesniegšanas gadījumā minēto lēmumu sekas tiktu atzītas par galīgām, un tostarp tiktu atgūtas nepamatoti samaksātas summas par laiku no 2019. gada janvāra līdz martam.

21 Tā kā neviens no šīs apelācijas sūdzības iesniedzējiem šādus apsvērumus neiesniedza, strīdīgo lēmumu sekas attiecībā uz tiem kļuva galīgas, kad beidzās šis termiņš.

## III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

22 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 27. jūnijā (lietas no T-389/19 līdz T-393/19), 28. jūnijā (lietas T-397/19, T-407/19, no T-409/19 līdz T-411/19, T-413/19, T-414/19, T-416/19 un T-417/19), 1. jūlijā (lietas T-436/19, no T-439/19 līdz T-442/19 un T-445/19), 2. jūlijā (lietas T-421/19, T-422/19, T-425/19, T-426/19 un no T-429/19 līdz T-431/19) un 3. jūlijā (lietas T-418/19, T-420/19, T-448/19 un no T-450/19 līdz T-453/19), apelācijas sūdzības iesniedzēji cēla prasības atcelt strīdīgos lēmumus.

23 Prasību pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirzīja četrus pamatus. Pirmais pamats bija par nodaļas vadītāja kompetences neesamību pieņemt strīdīgos lēmumus, kā arī par pienākuma norādīt šo lēmumu pamatojumu neizpildi. Otrais pamats attiecās uz juridiskā pamata neesamību un Īstenošanas pasākumu 75. panta kļūdainu piemērošanu. Trešais pamats attiecās uz tiesību kļūdu saistībā ar Lēmuma Nr. 14/2018 kvalifikāciju un Īstenošanas pasākumu 75. panta 2. punkta kļūdainu piemērošanu. Ceturtajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda tiesiskās drošības, tiesiskās paļāvības aizsardzības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu, kā arī tiesību uz īpašumu aizskārumu.

24 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja prasību lietā T-453/19 kā nepieņemamu un arī visus pamatus pārējās lietās, tādējādi noraidot tajās celtās prasības.

## IV. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

25 Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– nodot lietu *Panusa*/Parlaments (T-453/19) atpakaļ Vispārējai tiesai;

– atcelt strīdīgos lēmumus, kas attiecas uz pārējiem apelācijas sūdzības iesniedzējiem, un

– piespriest Parlamentam atlīdzināt ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību Vispārējā tiesā saistītos tiesāšanās izdevumus.

26 Parlaments lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību Vispārējā tiesā saistītos tiesāšanās izdevumus.

27 2022. gada 12. janvārī *Enrico Falqui* tiesvedībā lietā C-391/21 P, kas attiecas uz viņu, Tiesas kancelejā iesniedza *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputātu palātas Jurisdikcijas padome, Itālija) 2021. gada 23. decembra sprieduma Nr. 4/2021 (turpmāk tekstā – "spriedums Nr. 4/2021"), ar kuru atcelts Lēmums Nr. 14/2018, kopiju. Šajā posmā šis dokuments netika pievienots lietas materiāliem.

28 2022. gada 9. martā apelācijas sūdzības iesniedzēji lietā *Santini* u.c./Parlaments (C-198/21 P) Tiesas kancelejā iesniedza to pašu spriedumu.

29 Šajā lietā, kā arī lietās *Falqui*/Parlaments (C-391/21 P) un *Santini* u.c./Parlaments (C-198/21 P) kanceleja 2022. gada 16. martā nosūtīja šo lietu dalībniekiem šajās lietās organizatorisko pasākumu, kuru tiesnesis referents un ģenerāladvokāte bija izlēmuši uzdot veikt saskaņā ar Tiesas Reglamenta 62. pantu un ar kuru lietas dalībniekiem tika lūgts iesniegt visus dokumentus, kas varētu ietekmēt lietas priekšmetu, it īpaši spriedumu Nr. 4/2021.

30 2022. gada 25. martā apelācijas sūdzības iesniedzēji šajā lietā iesniedza vairākus dokumentus, tostarp spriedumu Nr. 4/2021. Arī Parlaments 2022. gada 29. martā iesniedza vairākus dokumentus, tostarp spriedumu Nr. 4/2021 un dokumentu "Jaunie Itālijas Deputātu palātas pieņemtie noteikumi pensiju aprēķināšanai". Šī iestāde arī informēja Tiesu, ka, saņemot papildu skaidrojumus, ko tā bija lūgusi Deputātu palātai par šo noteikumu konkrētu piemērošanu, tā pārrēķinās apelācijas sūdzības iesniedzēju pensijas un nosūtīs jaunu lēmuma projektu par viņu pensijas tiesību noteikšanu, par kuru tiem būs iespēja iesniegt apsvērumus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas.

31 2022. gada 14. oktobrī un 29. novembrī Parlaments Tiesas kancelejā iesniedza galīgos lēmumus, ar kuriem tika noteikts jauns pensiju apmērs, kas apelācijas sūdzības iesniedzējiem izmaksājams no 2022. gada novembra kopā ar nesamaksātajām summām (turpmāk tekstā kopā – "Parlamenta jaunie lēmumi").

32 Ar 2022. gada 25. oktobra lēmumu Tiesas priekšsēdētājs aicināja lietas dalībniekus precizēt, vai tie uzskata, pirmkārt, ka ar Parlamenta jaunajiem lēmumiem *ex tunc* ir aizstāti strīdīgie lēmumi, un, otrkārt, ka pēc šo jauno lēmumu pieņemšanas saglabājas apelācijas sūdzības priekšmets.

33 2022. gada 29. novembrī Parlaments precizēja, ka tas uzskata, ka ar Parlamenta jaunajiem lēmumiem ir *ex tunc* aizstāti strīdīgie lēmumi, bet ka apelācijas sūdzības priekšmets saglabājas. Lietas dalībnieku un pareizas tiesvedības interesēs esot Tiesai lemt par apelācijas sūdzības pamatotību, lai sniegtu skaidrību, vai pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda un vai Parlaments, pamatojoties uz DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu, var pārrēķināt apelācijas sūdzības iesniedzēju pensijas gadījumā, ja piemērojamajā valsts tiesiskajā regulējumā tiek veiktas izmaiņas.

34 Ar vēstuli, kas iesniegta 2022. gada 30. novembrī, apelācijas sūdzības iesniedzēji norādīja, ka viņi uzskata, ka Parlamenta jaunie lēmumi ir tikai strīdīgo lēmumu grozījumi.

35 Lai veiktu šo jauno aprēķinu, Parlaments, pamatojoties uz savu Īstenošanas noteikumu 75. panta, kas lasīts kopsakarā ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu (turpmāk tekstā – "Parlamenta iekšējie noteikumi"), interpretāciju, automātiski piemērojot valsts lēmumus, esot turpinājis atsaukties uz valsts tiesību normām neatkarīgi no to satura.

36 Apelācijas sūdzības iesniedzēji no tā secināja, pirmkārt, ka Parlamenta jaunie lēmumi vismaz lielā mērā pēc būtības ir identiski strīdīgajiem lēmumiem. Otrkārt, no Parlamenta jauno lēmumu pieņemšanas izrietot, ka turpinās tiesiskās drošības principa, tiesiskās paļāvības aizsardzības principa un iegūto tiesību, kā arī samērīguma principa, uz kuriem tika norādīts Vispārējā tiesā un šīs apelācijas stadijā, pārkāpums. Citiem vārdiem – lai gan attiecībā uz dažiem apelācijas sūdzības iesniedzējiem Parlamenta jauno lēmumu rezultātā viņu pensijas apmērs tika atjaunots līdz līmenim, ko viņi saņēma pirms strīdīgo lēmumu stāšanās spēkā, tomēr Parlamenta pieļautā tiesību kļūda joprojām pastāv atbilstīgu norāžu trūkuma un Savienības tiesību vispārējo principu kļūdainas piemērošanas formā, kas dažos gadījumos izraisa šo summu prettiesisku samazinājumu.

37 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka ar Parlamenta jaunajiem lēmumiem nevar *ex tunc* aizstāt strīdīgos lēmumus, izņemot attiecībā uz pensiju apmēru, kas piemērojams no 2019. gada 1. janvāra. Jaunie aprēķini joprojām esot veikti uz prettiesiska pamata. Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka nodaļas vadītājam nebija kompetences pieņemt Parlamenta jaunos lēmumus, jo tas nebija kompetents pieņemt aktus, kas pārsniedz parastus pārvaldības aktus.

## V. Par apelācijas sūdzību

38 Apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzēji izvirza trīs pamatus, kuru mērķis būtībā ir apšaubīt to, ka Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi Parlamenta iekšējo noteikumu interpretāciju, uz kuru šī iestāde balstījās, piemērojot Lēmumu Nr. 14/2018, lai pārskatītu viņu pensijas apmēru. Pirmā pamata pirmā daļa attiecas uz Īstenošanas pasākumu 75. panta kļūdainu interpretāciju, un tā otrā daļa attiecas uz tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu neievērošanu. Otrā pamata pirmā daļa ir par Īstenošanas pasākumu 74. un 75. panta kļūdainu interpretāciju, jo DIP noteikumu III pielikuma noteikumi joprojām varēja būt strīdīgo lēmumu juridiskais pamats; tā otrā daļa attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi Parlamenta Reglamenta 25. panta 3. punktu, kļūdaini nospriežot, ka nodaļas vadītāja kompetencē

bija pieņemt šos lēmumus, un trešā daļa – ka nav ievērots LESD 296. pants, jo Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka minētie lēmumi ir juridiski pietiekami pamatoti. Trešais pamats skar tikai *I. Panusa* un attiecas uz tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, izvērtējot viņas interesi celt prasību.

## A. Ievada apsvērumi par apelācijas sūdzības iesniedzēju intereses celt prasību saglabāšanos

39 No šī sprieduma 31. punkta izriet, ka Parlamenta jauno lēmumu, kas pieņemti tiesvedības laikā Tiesā, mērķis ir noteikt apelācijas sūdzības iesniedzējiem izmaksājamo pensiju jauno apmēru kopā ar nesamaksātajām summām, sākot no 2022. gada novembra.

40 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru strīda priekšmetam – tāpat kā interesei celt prasību – jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai un pretējā gadījumā lieta ir jāizbeidz, un tas nozīmē, ka apelācijas rezultātā lietas dalībniekam, kurš iesniedzis apelācijas sūdzību, ir jāvar panākt labvēlīgu iznākumu (spriedums, 2018. gada 4. septembris, *ClientEarth*/Komisija, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Katrā ziņā prasītāja interese celt prasību obligāti neizzūd tādēļ, ka viņa apstrīdētais tiesību akts tiesvedības laikā ir pārstājis radīt sekas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 28. maijs, *Abdulrahim*/Padome un Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 62. punkts).

42 Zināmos apstākļos prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt tiesvedības laikā atceltu aktu, lai pārsūdzētā akta autoram liktu nākotnē izdarīt atbilstošus grozījumus un tādējādi novērstu risku, ka atkārtosies pārkāpums, kas esot pieļauts šajā aktā (spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Bank Mellat*/Padome, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Šajā lietā no Parlamenta 2022. gada 29. novembra atbildes, kas apkopota šī sprieduma 33. punktā, nepārprotami izriet, ka šī iestāde arī nākotnē vēlas pārrēķināt bijušo Eiropas Parlamenta deputātu pensijas gadījumā, ja notiks izmaiņas DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktā minētajā valsts tiesiskajā regulējumā (turpmāk tekstā – "dinamiskā shēma").

44 Lai gan Parlaments strīdīgos lēmumus aizstāja ar jaunajiem lēmumiem, tomēr visi šie lēmumi ir balstīti uz Parlamenta iekšējo noteikumu interpretāciju, saskaņā ar kuru Parlamentam ir pienākums piemērot dinamisko shēmu bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri saņem vecuma pensiju, un personām, kas saņem apgādnieka zaudējuma pensiju – tās, tāpat kā apelācijas sūdzības iesniedzēji, ietilpst DIP noteikumu pielikumu (turpmāk tekstā – "attiecīgie bijušie Eiropas Parlamenta deputāti") piemērošanas jomā.

45 Apelācijas sūdzības iesniedzēji šajā apelācijas tiesvedībā apstrīd tieši šo interpretāciju. No tās izriet, ka, neraugoties uz strīdīgo lēmumu aizstāšanu *ex tunc*, apelācijas sūdzības iesniedzēji saglabā interesi, lai tiktu konstatēts, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstiprinot šīs interpretācijas pamatotību, jo to Parlaments var īstenot nākotnē, pieņemot lēmumus, kas būs tādi paši kā strīdīgie vai Parlamenta jaunie lēmumi, un tādējādi pastāv ne tikai apgalvotā pārkāpuma atkārtošanās risks šī sprieduma 42. punktā minētās judikatūras izpratnē, bet arī risks, ka prasības atcelt šādus līdzīgus lēmumus gadījumā Vispārējā tiesa no jauna varētu pieļaut apgalvotās tiesību kļūdas, kuras noveda pie minētās interpretācijas pamatotības apstiprināšanas.

46 Turklāt no jaunajiem lēmumiem izriet, ka Parlaments joprojām uzskata, ka nodaļas vadītājs ir pilnvarots pieņemt lēmumus par pensiju apmēra grozīšanu valsts tiesiskā regulējuma izmaiņu gadījumā un ka šajos lēmumos nav jābūt ietvertam pamatojumam par to atbilstību Savienības tiesībām.

47 No tā izriet, ka ir jāuzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji saglabā interesi celt prasību Tiesā, ciktāl šī apelācijas sūdzība ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma motīviem, kas ir to Vispārējās tiesas vērtējumu pamatā, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, no Parlamenta iekšējiem noteikumiem izriet, ka tam attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma, otrkārt, nodaļas vadītāja kompetencē ir pieņemt lēmumus par šo bijušo deputātu pensiju apmēra grozīšanu un, treškārt, Parlamentam šādos lēmumos nav jāizklāsta iemesli, kas pamato to atbilstību Savienības tiesībām.

## B. Par pirmo pamatu

### *1. Lietas dalībnieku argumenti*

48 Šim pamatam ir divas daļas.

49 Pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 142.–145., 147. un 156., 159., 160. un 162. punktā ir konstatējusi, ka ar strīdīgajiem lēmumiem nav pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzēju iegūtās tiesības saņemt pensiju, it īpaši, pamatojoties uz kļūdaino atšķirību starp pensijas apmēra samazinājumu un šādu iegūto tiesību aizskārumu.

50 Šāds konstatējums prasītu precizēt apstākļus, kādos bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem saskaņā ar Savienības tiesībām maksājamās pensijas apmēra samazināšana neapdraud iegūtās tiesības to saņemt. Pretējā gadījumā šis secinājums būtu patvaļīgs, jo Vispārējā tiesa, pirmkārt, neesot pārbaudījusi, vai tas tā ir, ņemot vērā konkrētas situācijas, un, otrkārt, neesot minējusi objektīvus, iepriekš noteiktus un nediskriminējošus kritērijus, kas ļautu konstatēt, kādos apmēra samazināšanas gadījumos ir pārkāptas bijušo Eiropas Parlamenta deputātu tiesības uz pensiju.

51 Turklāt Vispārējā tiesa neesot nošķirusi Īstenošanas pasākumu 75. panta 1. un 2. punktu. Savukārt DIP noteikumu atcelšanas brīdī iegūto pensijas pabalstu tā esot noraidījusi gan Īstenošanas pasākumu 75. panta 1. punktā, gan 75. panta 2. punktā paredzētajās situācijās.

52 Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka bijušā Eiropas Parlamenta deputāta tiesības uz pensiju rodas, izbeidzoties viņa pilnvarām, ar nosacījumu, ka viņš ir veicis iemaksas vismaz piecus gadus. Lai šādas tiesības rastos, attiecīgajai personai būtu jābūt sasniegušai pensionēšanās vecumu, kas noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, no kuras tā ievēlēta, un pensijas pieteikums būtu jāiesniedz saskaņā ar DIP noteikumu III pielikuma 3. panta 2. punktu. Tādējādi tiesību uz pensiju pārkāpums, kas izriet no strīdīgajiem lēmumiem, ar kuriem esot pārkāptas pienākošās tiesības, esot skāris abas Īstenošanas pasākumu 75. pantā minētās situācijas, it īpaši to, kas ir minēta 1. punktā.

53 Šajā lietā ar strīdīgajiem lēmumiem esot grozīts ne tikai apelācijas sūdzības iesniedzēju pensijas apmērs, bet arī šīs summas aprēķināšanas metode. Proti, metode, kas bija balstīta uz deputāta pilnvaru laikā saņemto atalgojumu, ar atpakaļejošu spēku tika aizstāta ar metodi, kuras pamatā ir viņa veiktās iemaksas. Apelācijas sūdzības iesniedzēju pensiju jaunais aprēķins neattiecas uz

summām, kas maksājamas kopš Lēmuma Nr. 14/2018 stāšanās spēkā, bet gan *ab initio*, proti, uz pensiju, kas bijušajam no Itālijas ievēlētajam Eiropas Parlamentam deputātam pienākas no brīža, kad viņš pensionējas. Turklāt jaunais aprēķins esot veikts tā, it kā pilnvaru laikā visi bijušie Eiropas Parlamenta deputāti būtu veikuši iemaksas, pamatojoties uz vienādu Lēmumā Nr. 14/2018 noteikto likmi, tādējādi nelabvēlīgākā situācijā nostādot tos apelācijas sūdzības iesniedzējus, kuri ir veikuši lielākas iemaksas nekā minētās.

54 Pakārtoti, proti, gadījumā, ja būtu piemērojama atšķirība starp tiesībām uz pensiju un tiesībām uz pensiju pabalstiem, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka no Īstenošanas pasākumu 75. panta izriet, ka viņiem ir ne tikai tiesības uz pensiju, bet arī tiesības saņemt noteiktu pensijas summu, kas atbilst tai, kādu viņi varēja sagaidīt brīdī, kad viņi nolēma veikt iemaksas ar DIP noteikumiem izveidotajā pensiju shēmā, vai vismaz no Deputātu nolikuma spēkā stāšanās brīža, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 143. punktā.

55 Strīdīgie lēmumi radot nelīdzsvarotību, kaitējot apelācijas sūdzības iesniedzējiem, jo tajā laikā veiktās iemaksas nekādi neietekmēja tiesību uz pensiju iegūšanu. Šī nelīdzsvarotība esot vēl acīmredzamāka attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem, kuri, pildot pienākumus tikai daļu Eiropas Parlamenta deputāta pilnvaru laika, jo viņi to izbeidza vai uzsāka sasaukuma laikā, ir veikuši papildu iemaksas par gadiem, kuros viņi nebija tās veikuši, lai varētu pretendēt uz tiesībām uz pensiju saskaņā ar DIP noteikumiem.

56 Ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 204., 211. un 236. punktā ietvertais viņu argumentu par tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, kā arī Hartas 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu pārkāpumu noraidījums ir balstīts uz argumentāciju, ar kuru netiek ievēroti šie Savienības tiesību vispārējie principi un Hartā atzītās pamattiesības.

57 Pirmkārt, pensijas tiesību noteikšana, pamatojoties uz jaunajiem noteikumiem, pārkāpjot tiesiskās drošības principu, kurš saskaņā ar Deputātu nolikuma 28. panta un Īstenošanas pasākumu 75. panta jēgu nepieļauj iegūto tiesību aizskārumu.

58 Otrkārt, ar šādu aprēķinu tiekot pārkāpts tiesiskās paļāvības aizsardzības princips, jo tas neļauj grozīt pensiju aprēķināšanas noteikumus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēji ir brīvprātīgi akceptējuši.

59 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 202. punktā Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka Parlaments informēja apelācijas sūdzības iesniedzējus par iespējamu Lēmuma Nr. 14/2018 piemērošanu viņiem tikai 2019. gada janvārī, proti, pēc datuma, kurā bija jāpiemēro ar šo lēmumu radītais viņu pensijas apmēra samazinājums, t.i., pēc 2019. gada 1. janvāra.

60 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi Hartas 17. pantā nostiprinātās tiesības uz īpašumu.

61 Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 222. punktā esot nošķirusi tiesību uz pensiju aizskārumu un vienkāršu pensijas apmēra pielāgošanu. Tomēr Vispārējā tiesa neesot norādījusi, kur ir robeža, aiz kuras šīs pensijas apmēra izmaiņas vairs neatbilst īpašuma tiesību būtiskajam saturam un rada tiesību uz pensiju kā tādu pārkāpumu.

62 Otrām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 228. punktā Vispārējā tiesa, pamatojoties uz Lēmuma Nr. 14/2018 saturu, esot kļūdaini konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju pensiju apmēra samazināšanas mērķis bija visiem bijušajiem Parlamenta deputātiem izmaksāto pensiju apmēru pielāgot iemaksu aprēķināšanas metodei.

63 Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka šī Vispārējās tiesas argumentācija ir riņķveida. Proti, tā esot balstīta uz Itālijas tiesību normām, nevis uz Savienības tiesību sistēmā atzītu vispārējo interešu mērķi. Vispārējai tiesai esot bijis jāpārbauda, vai Parlaments ir pienācīgi pārliecinājies, vai no Itālijas ievēlēto bijušo Eiropas Parlamenta deputātu pensiju pielāgošana, ņemot vērā it īpaši Savienības tiesību sistēmā atzītu vispārējo interešu mērķi, atbilst Savienības tiesībām.

64 Turklāt ar minēto argumentāciju esot sagrozīta Lēmumā Nr. 14/2018 paredzētā pensiju apmēra aprēķināšanas metode, kas nevarot tikt uzskatīta par tādu, kas balstīta uz iemaksām, jo tā esot balstīta nevis uz individuāli noteiktu Savienības budžetā veicamo iemaksu likmi, bet gan uz vienādu likmi visiem attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem. Tādējādi bijušais Eiropas Parlamenta deputāts, kurš sava pilnvaru termiņa laikā ir veicis iemaksas, kas aprēķinātas pēc likmes, kura ir augstāka par šo vienādo likmi, zaudē iespēju gūt to iemaksu daļu, kas pārsniedz minēto likmi. Tātad ar Lēmumu Nr. 14/2018 ieviestā pensiju apmēra aprēķināšanas metode pierādot ne tikai tiesību uz īpašuma, bet arī samērīguma principa pārkāpumu, jo tā esot balstīta uz neindividualizētām iemaksu likmēm.

65 Šis samērīguma principa pārkāpums salīdzinājumā ar izvirzīto pamatojumu esot vēl acīmredzamāks, ja ņem vērā, ka pensiju iemaksu sistēma Itālijā pirmo reizi tika ieviesta 1996. gada 1. janvārī un no 2012. gada 1. janvāra tika attiecināta arī uz lielāko daļu darba ņēmēju. Savukārt ar strīdīgajiem lēmumiem uz iemaksām balstītā sistēma tika piemērota apelācijas sūdzības iesniedzējiem attiecībā uz iemaksu veikšanas laika posmu pirms 1995. gada, kad Itālijā šī uz iemaksām balstītā sistēma nepastāvēja.

66 Parlaments apgalvo, ka pirmais pamats jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

### *2. Tiesas vērtējums*

#### *a) Ievada apsvērumi*

67 Pirmā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji, pamatojoties uz Īstenošanas pasākumu 75. pantu, apgalvo, ka dinamiskā shēma aizskar iegūtās tiesības saņemt pensiju.

68 Tādējādi ar šādu iebildumu apelācijas sūdzības iesniedzēji būtībā apstrīd Parlamenta iekšējo noteikumu interpretācijas pamatotību, saskaņā ar kuru tam attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma.

69 Tas pats attiecas uz šī pamata otro daļu, ciktāl ar to apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka jauno noteikumu par viņu pensijas apmēra aprēķināšanu piemērošana neatbilst ne tiesiskās drošības principam, jo šie jaunie noteikumi aizskar iegūtās tiesības saņemt pensiju, ne tiesiskās paļāvības aizsardzības principam, jo tas nepieļauj jebkādā veidā samazināt pensiju, uz kuru apelācijas sūdzības iesniedzējiem bija jābūt iespējai pretendēt, brīvprātīgi pievienojoties DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktā noteiktajai shēmai.

70 Savukārt, ciktāl ar otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā faktu, ka Parlaments viņus ir novēloti informējis par iespējamo Lēmuma Nr. 14/2018 piemērošanu, viņi nekritizē pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, kas ir nepieciešamais atbalsts kādam no šī sprieduma 47. punktā minētajiem Vispārējās tiesas vērtējumiem. Šis arguments attiecas uz kādu īpašu apstākli saistībā ar strīdīgo lēmumu pieņemšanu.

71 Joprojām runājot par minēto otro daļu, ciktāl ar to apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā strīdīgo lēmumu atbilstību Hartā nostiprinātajām tiesībām uz īpašumu ir izvērtējusi, ņemot vērā nevis Savienības tiesībās atzītu mērķi, bet gan Lēmumā Nr. 14/2018 izvirzīto mērķi, viņi būtībā apstrīd Parlamenta iekšējo noteikumu interpretācijas, saskaņā ar kuru šai iestādei attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma, atbilstību Savienības tiesībām.

72 Savukārt apelācijas sūdzības iesniedzēji neapstrīd Parlamenta iekšējo noteikumu interpretācijas pamatotību, pārmetot Vispārējai tiesai, pirmkārt, ka tā nav precizējusi robežu, kuru pārsniedzot izmaiņas pensijas apmērā vairs neatbilst tiesību uz īpašumu būtībai un rada pašu tiesību uz pensiju pārkāpumu, un, otrkārt, ka tā ir sagrozījusi Lēmumā Nr. 14/2018 paredzēto pensiju aprēķināšanas metodi. Tā kā ar šādiem argumentiem apelācijas sūdzības iesniedzēji nekritizē pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, kas ir nepieciešamais atbalsts kādam no šī sprieduma 47. punktā minētajiem Vispārējās tiesas vērtējumiem, tie nav jāizskata.

73 Tas pats attiecas uz argumentāciju par samērīguma principa neievērošanu – ar to apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Lēmums Nr. 14/2018 neatbilst šim principam, pirmkārt, šajā lēmumā paredzētās pensiju aprēķināšanas metodes dēļ un, otrkārt, minētā lēmuma vēsturiskā konteksta dēļ.

### *b) Par lietas būtību*

#### *1) Par Parlamenta iekšējo noteikumu iespējamo pārkāpumu*

74 Apelācijas sūdzības iesniedzēji būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 163. punktā, pamatojoties uz minētā sprieduma 142.–145., 147. un 156., 159., 160. un 162. punktā izklāstīto pamatojumu, ir nospriedusi, ka Parlaments varēja likumīgi balstīties uz saviem iekšējiem noteikumiem, lai attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem piemērotu dinamisko shēmu.

75 Vispirms jānorāda, ka saskaņā ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu "pagaidu pensijas līmenis un noteikumi ir tādi paši kā pensijas līmenis un noteikumi, kas attiecas uz tās valsts parlamenta apakšpalātas deputātu pensiju, no kuras deputāts ir ievēlēts".

76 Kā Vispārējā tiesa būtībā ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 139. punktā, no frāzes "pagaidu pensijas līmenis un noteikumi ir tādi paši" izriet, ka Parlamentam attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro pensiju aprēķināšanas noteikumi, kas tiek piemēroti tās dalībvalsts parlamenta deputātiem, no kuras šie bijušie Eiropas Parlamenta deputāti ir ievēlēti. Citiem vārdiem – šai iestādei attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma.

77 Šī DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punkta interpretācija atbilst šajā tiesību normā izvirzītajam mērķim, kā izriet no šī pielikuma 1. panta 2. punkta.

78 Šajā pēdējā minētajā tiesību normā ir noteikts, ka minētā pielikuma 2. panta 1. punktā paredzēto pensiju var saņemt tikai bijušie Eiropas Parlamenta deputāti, kuru valsts, no kuras attiecīgais deputāts ir ievēlēts, pensiju sistēma pensiju neparedz vai tās noteiktais pensijas līmenis un/vai noteikumi nav tādi paši kā pensijas līmenis un/vai noteikumi, kurus piemēro viņu valsts parlamenta deputātiem.

79 Līdz ar to DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punkta mērķis galvenokārt ir ļaut bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri ir šī pielikuma 1. panta 2. punktā minētajā situācijā, saņemt tādu pašu attieksmi kā pret Eiropas Parlamenta deputātiem, kuru valsts pensiju sistēmā ir paredzēta pensija, kuras līmenis un/vai aprēķināšanas noteikumi ir tādi paši kā tie, kas piemērojami viņu valsts parlamenta deputātiem.

80 Tādējādi šīs tiesību normas interpretācija, saskaņā ar kuru Parlamentam attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma, rada tādas sekas, ka uz viņiem tāpat kā uz šiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem attiecas grozījumi, kas izdarīti viņu valsts parlamenta deputātu pensiju apmēra aprēķināšanas noteikumos.

81 Šī sistēma, kas bija balstīta uz DIP noteikumu III pielikumu, saskaņā ar Īstenošanas noteikumu 75. pantu tika saglabāta pēc Deputātu nolikuma stāšanās spēkā citastarp attiecībā uz bijušo Eiropas Parlamenta deputātu vecuma pensijām.

82 Protams, Īstenošanas pasākumu 74. pantā ir paredzēts, ka DIP noteikumi zaudē spēku dienā, kad stājas spēkā Deputātu nolikums. Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 153. punktā pamatoti ir norādījusi, ka ar Deputātu nolikumu un Īstenošanas pasākumiem ir izveidotas divas secīgas pensiju sistēmas, kas ietver divu veidu pensijas tiesības, proti, pirmkārt, līdz 2009. gada 14. jūlijam – dienai, kad minētais nolikums stājās spēkā, – iegūtās vecuma pensijas tiesības, pamatojoties uz Parlamenta iekšējiem noteikumiem, un, otrkārt, kopš šī datuma iegūtās tiesības uz izdienas pensiju, pamatojoties uz Īstenošanas pasākumu 49. pantu.

83 Tomēr, kā skaidri noteikts Īstenošanas pasākumu 74. pantā, šī DIP noteikumu darbības termiņa izbeigšanās ir pakļauta šo pasākumu IV sadaļā paredzētajiem pārejas noteikumiem. Starp šiem pārejas noteikumiem ir arī minēto pasākumu 75. pants.

84 Kā Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 145. un 153. punktā, Īstenošanas pasākumu 75. panta 1. punkts ir piemērojams bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, tostarp dažiem no apelācijas sūdzības iesniedzējiem, kuri ir veikuši iemaksas Savienības budžetā saskaņā ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 2. punktu un ir sākuši saņemt pensiju atbilstoši šim pielikumam pirms Deputātu nolikuma stāšanās spēkā, savukārt Īstenošanas noteikumu 75. panta 2. punkts ir piemērojams bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, tostarp citiem apelācijas sūdzības iesniedzējiem, kuri, lai gan viņi arī bija veikuši šādas iemaksas, vēl Deputātu nolikuma spēkā stāšanās dienā nebija sākuši saņemt vecuma pensiju.

85 Proti, pirmkārt, saskaņā ar Īstenošanas noteikumu 75. panta 1. punktu pensijas, kas piešķirtas atbilstoši DIP noteikumu III pielikumam, turpina izmaksāt, piemērojot šo pielikumu personām, kuras šos pabalstus ir saņēmušas pirms Deputātu nolikuma spēkā stāšanās dienas.

86 Kā Vispārējā tiesa pareizi norādījusi pārsūdzētā sprieduma 140. punktā, no šīs tiesību normas formulējuma, precīzāk – no formulējuma "turpina izmaksāt saskaņā ar [DIP noteikumu III pielikumu]" imperatīvā rakstura, kā arī no īstenības izteiksmes tagadnes lietojuma šajā formulējumā jāsecina, ka dinamiskā shēma joprojām ir piemērojama attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem pēc Deputātu nolikuma stāšanās spēkā.

87 Otrkārt, no Īstenošanas pasākumu 75. panta 2. punkta pirmā teikuma izriet, ka "līdz [Deputātu] Nolikuma spēkā stāšanās brīdim saskaņā ar [DIP noteikumu] III pielikumu iegūtās vecuma pensijas tiesības paliek spēkā", un no šīs tiesību normas otrā teikuma izriet, ka "personas, kas pensijas tiesības ir ieguvušas saskaņā ar [DIP noteikumu III pielikumu], saņem pensiju, ko aprēķina, pamatojoties uz tiesībām, kas iegūtas, piemērojot [šo] pielikumu, ja tās atbilst attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos tam paredzētajiem noteikumiem un ja tās ir iesniegušas minētā III pielikuma 3. panta 2. punktā norādīto pieprasījumu".

88 Tā kā Īstenošanas pasākumu 75. panta 2. punkta otrajā teikumā ir paredzēti nosacījumi, kas bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāizpilda, lai saņemtu pensiju, kura tiek aprēķināta, pamatojoties uz viņu tiesībām, kas iegūtas, piemērojot DIP noteikumu III pielikumu, šī tiesību norma nav piemērojama bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri sāka saņemt pensiju saskaņā ar šo pielikumu pirms Deputātu nolikuma stāšanās spēkā.

89 Turklāt, ciktāl Īstenošanas pasākumu 75. panta 2. punkta otrajā teikumā ir paredzēts, ka attiecīgie bijušie Eiropas Parlamenta deputāti saņem vecuma pensiju saskaņā ar DIP noteikumu III pielikumu, pamatojoties uz iegūtajām tiesībām, jēdziens "iegūtās vecuma pensijas tiesības" šī 75. panta 2. punkta izpratnē ir jāsaprot – kā to pamatoti uzsvērusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 143. un 151. punktā – kā tāds, kas attiecas uz tiesībām uz pensiju, kuras izriet no katra attiecīgā bijušā Eiropas Parlamenta deputāta individuālām iemaksām un kuras ir pamats, lai aprēķinātu vecuma pensiju, kas viņiem tiek izmaksāta atbilstoši DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktam. Līdz ar to šo jēdzienu nevar saprast tādējādi, ka tas ietvertu apgalvotās tiesības saņemt fiksētu un nemainīgu vecuma pensijas summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz valsts tiesību normām, kuras bija spēkā brīdī, kad stājās spēkā Deputātu nolikums vai kad notika pievienošanās ar šo tiesību normu ieviestajai shēmai.

90 Pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēji, Vispārējā tiesa nav arī pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 142. punktā uzskatot, ka attiecīgo bijušo Eiropas Parlamenta deputātu pensijas apmēra samazināšana neapdraud viņu "iegūtās tiesības uz vecuma pensiju" Parlamenta iekšējo noteikumu izpratnē, jo šie noteikumi viņiem garantē tikai tiesības uz to, ka viņu pensijas apmērs tiek noteikts saskaņā ar dinamisko shēmu.

91 Līdz ar to gan no Parlamenta iekšējo noteikumu formulējuma, gan konteksta un mērķa izriet, ka pārsūdzētā sprieduma 163. punktā Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriezdama, ka Parlaments varēja likumīgi balstīties uz saviem iekšējiem noteikumiem, lai attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem piemērotu dinamisko shēmu.

*2) Par apgalvoto tiesiskās paļāvības aizsardzības un tiesiskās drošības principu, kā arī tiesību uz īpašumu, kas nostiprinātas Hartas 17. pantā, pārkāpumu*

92 Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējās tiesas veiktā Parlamenta iekšējo noteikumu interpretācija ir pretrunā tiesiskās paļāvības aizsardzības un tiesiskās drošības principiem, kā arī Hartas 17. pantā nostiprinātajām tiesībām uz īpašumu.

93 Saskaņā ar vispārējo interpretācijas principu Savienības tiesību akts, cik vien tas iespējams, jāinterpretē tādā veidā, lai netiktu apdraudēta tā spēkā esamība un lai tas atbilstu primārajām tiesībām kopumā un jo īpaši Hartas noteikumiem. Tādējādi, ja Savienības atvasināto tiesību normu var interpretēt dažādi, priekšroka dodama tādai interpretācijai, kas to padara atbilstošu primārajām tiesībām, nevis tādai, kas noved pie secinājuma, ka tiesību norma ar to nav saderīga (spriedums, 2022. gada 21. jūnijs, *Ligue des droits humains*, C-817/19, EU:C:2022:491, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Vispirms attiecībā uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda – tas, ka viņi ir brīvprātīgi pievienojušies ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu izveidotajai pensiju shēmai, atbilstoši šim principam viņiem garantē, ka pensijas apmērs tiek aprēķināts saskaņā ar noteikumiem, kas bija spēkā brīdī, kad viņi pievienojās šai shēmai.

95 Saskaņā ar Tiesas judikatūru neviens nevar lietderīgi atsaukties uz minētā principa pārkāpumu, ja administrācija nav viņam sniegusi konkrētus solījumus. Iespēja atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu ir ikvienai personai, kurai iestāde ir radījusi pamatotas cerības. Par solījumiem, kas varētu radīt šādas cerības, lai arī kāda būtu forma, kurā tie ir darīti zināmi, ir uzskatāma konkrēta, beznosacījumu un saskaņota informācija no pilnvarotiem un ticamiem avotiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 23. janvāris, *Deza/ECHA*, C-419/17 P, EU:C:2019:52, 69. un 70. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

96 Savukārt, ja piesardzīga un informēta persona var paredzēt tāda Savienības pasākuma veikšanu, kas var apdraudēt tās intereses, tā nevar atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, kad šis pasākums tiek noteikts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 23. janvāris, *Deza/ECHA*, C-419/17 P, EU:C:2019:52, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

97 Tas, ka bijušais Eiropas Parlamenta deputāts ir brīvprātīgi pievienojies ar DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu izveidotajai pensiju shēmai, tomēr brīdī, kad viņš pievienojās šai shēmai, nerada tam tiesības saņemt paredzamu, fiksētu un nemaināmu vecuma pensijas summu. Proti, kā Vispārējā tiesa pamatoti nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 208. un 209. punktā, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēji šajā sūdzībā nav kritizējuši, vienīgā precīzā un beznosacījumu garantija, ko Parlaments varēja sniegt, bija tas, ka atbilstoši Parlamenta iekšējiem noteikumiem bijušie Eiropas Parlamenta deputāti saņems vecuma pensiju, kuras līmenis un noteikumi saskaņā ar dinamisko shēmu būs tādi paši kā tie, kas bija piemērojami tās dalībvalsts parlamenta deputātiem, no kuras viņi ievēlēti.

98 No tā izriet, ka Parlamenta iekšējo noteikumu interpretācija, saskaņā ar kuru tam jāpiemēro dinamiskā shēma, atbilst tiesiskās paļāvības aizsardzības principam.

99 Turpinājumā, runājot par tiesībām uz īpašumu, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 228. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtēdama strīdīgo lēmumu atbilstību tiesībām uz īpašumu, ņemot vērā Lēmuma Nr. 14/2018 mērķi, nevis Savienības tiesībās atzītu mērķi.

100 Jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 219. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, pat ja strīdīgie lēmumi neparedz apelācijas sūdzības iesniedzēju pensiju tiešu atņemšanu, tomēr ar tiem tiek samazināts šo pensiju apmērs, tādējādi ierobežojot viņu tiesības uz īpašumu.

101 Pēc tam pārsūdzētā sprieduma 220.–235. punktā Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai šis ierobežojums atbilst minētā sprieduma 213. punktā atgādinātajām Hartas 52. panta 1. punkta prasībām. Šajā ziņā minētā sprieduma 227. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka strīdīgo lēmumu vispārējo interešu mērķa vērtējums nevar tikt veikts, neņemot vērā mērķus, kas bija Lēmuma Nr. 14/2018 pieņemšanas pamatā. Izvērtējot šo lēmumu atbilstību tiesībām uz īpašumu, ko tā veica šī paša sprieduma 228.–234. punktā, ņemot vērā šos mērķus, Vispārējā tiesa tā 236. punktā nolēma, ka iebildums par tiesību uz īpašumu pārkāpumu ir jānoraida.

102 Atbilstoši Tiesas judikatūrai šo tiesību apjoms saskaņā ar Hartas 52. panta 3. punktu jānosaka, ņemot vērā 1952. gada 20. martā Parīzē parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. papildu protokola 1. pantu, kurā nostiprinātas minētās tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 13. jūnijā, *Florescu* u.c., C-258/14, EU:C:2017:448, 49. punkts).

103 No Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras ir secināms, ka tiesības, kas izriet no iemaksu veikšanas sociālā nodrošinājuma sistēmā, ir īpašumtiesības minētā 1. panta izpratnē (spriedums, 2017. gada 13. jūnijs, *Florescu* u.c., C-258/14, EU:C:2017:448, 50. punkts).

104 Turklāt vecuma pensijas apmēra samazināšana, kas var ietekmēt ieinteresētās personas dzīves kvalitāti, ir šīs personas tiesību uz īpašumu ierobežojums (šajā nozīmē skat. ECT spriedumu, 2015. gada 1. septembris, *Da Silva Carvalho Rico* pret Portugāli, CE:ECHR:2015:0901DEC001334114, 33. punkts).

105 Interpretējot Parlamenta iekšējos noteikumus tādējādi, ka Eiropas Parlamentam attiecīgajiem bijušajiem deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma, šo deputātu pensijas apmērs var tikt šādi samazināts, šī interpretācija var radīt Hartas 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu ierobežojumu.

106 Tiesības uz īpašumu nav absolūtas, un to īstenošana var tikt ierobežota, tostarp ar nosacījumu, ka tas ir pamatots ar Savienības izvirzītajiem vispārējo interešu mērķiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 13. jūnijs, *Florescu* u.c., C-258/14, EU:C:2017:448, 51. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

107 Proti, saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu jebkurš tās 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu ierobežojums atbilst šai pēdējai minētajai tiesību normai, ja tas ir noteikts tiesību aktos, ar to tiek respektēta tiesību uz īpašumu būtība un, ievērojot samērīguma principu, ja tas ir nepieciešams un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.

108 Šajā ziņā jāatgādina, pirmām kārtām, tas, ka jebkuram pamattiesību izmantošanas ierobežojumam jābūt paredzētam tiesību aktos, nozīmē, ka tiesību aktā, kas atļauj iejaukšanos šajās tiesībās, pašā ir jānosaka attiecīgo tiesību izmantošanas ierobežojuma apjoms, precizējot, pirmkārt, ka šī prasība neizslēdz, ka attiecīgais ierobežojums tiek formulēts pietiekami atvērti, lai to varētu pielāgot dažādiem gadījumiem, kā arī situācijas izmaiņām, un, otrkārt, ka Tiesa vajadzības gadījumā, izmantojot interpretāciju, var precizēt ierobežojuma konkrēto piemērošanas jomu, ņemot vērā gan attiecīgo Savienības tiesību aktu formulējumu, gan to vispārējo sistēmu un mērķus, kas ar tiem tiek īstenoti, interpretējot tos saskaņā ar Hartā garantētajām pamattiesībām (spriedums, 2022. gada 21. jūnijs, *Ligue des droits humains*, C-817/19, EU:C:2022:491, 114. punkts).

109 Kā norādīts šī sprieduma 91. punktā, gan no Parlamenta iekšējo noteikumu formulējuma, gan konteksta un mērķa izriet, ka tie ir vispārpiemērojami attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātiem un tātad var tikt uzskatīti par tādiem, kas šīs iestādes iekšienē ir līdzvērtīgi "tiesību aktam" Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē (pēc analoģijas skat. atzinumu 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 145. un 146. punkts), un tādēļ minētajai iestādei attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma.

110 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa kā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības, nepieļaujot tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 216. un 235. punktā varēja konstatēt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji nav norādījuši neko konkrētu, kas varētu pierādīt, ka viņu pensiju apmēra samazināšana apdraudētu viņu tiesību uz īpašumu būtisko saturu vai būtu jākvalificē kā nesamērīga.

111 Trešām kārtām, attiecībā uz to, vai dinamiskā shēma un no tās izrietošais pensiju apmēra samazinājums ir nepieciešami un patiešām atbilst vienam vai vairākiem Savienības atzītiem vispārējo interešu mērķiem, jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 227. punktā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka, ņemot vērā DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktu, strīdīgo lēmumu pieņemšana noteikti bija atkarīga no Itālijas kompetento iestāžu izdarītās izvēles, līdz ar to "[strīdīgo] lēmumu vispārējo interešu mērķa vērtējumā [nedrīkstēja] abstrahēties no mērķiem, kas bija Lēmuma Nr. 14/2018 pieņemšanas pamatā".

112 Proti, Lēmumā Nr. 14/2018, kas attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem ir piemērojams saskaņā ar dinamisko shēmu, izvirzītie mērķi ir tīri valsts mēroga mērķi. Tādējādi tikai ar tiem vien nevar pamatot pensiju apmēra samazinājumu, jo šīs summas tiek izmaksātas atbilstoši pensiju shēmai, kas izveidota nevis saskaņā ar valsts tiesībām, bet gan ar Savienības tiesībām, un tās tiek finansētas no Savienības budžeta.

113 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 228.–234. punktā ir arī kļūdaini ņēmusi vērā šī valsts lēmuma mērķus, lai pārbaudītu, vai ar strīdīgajiem lēmumiem radītais apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesību uz īpašumu aizskārums bija pamatots.

114 Tomēr ir svarīgi atgādināt, ka tad, ja Vispārējās tiesas nolēmuma argumentos atklājas Savienības tiesību pārkāpums, bet nolēmuma rezolutīvā daļa izrādās esam balstīta uz citu tiesisko pamatojumu, šāds pārkāpums nevar būt pamats minētā nolēmuma atcelšanai un ir jāveic argumentu aizstāšana un apelācijas sūdzība jānoraida (spriedums, 2023. gada 14. decembris, Komisija/*Amazon.com* u.c., C-457/21 P, EU:C:2023:985, 51. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

115 Līdz ar to jāpārbauda, vai iebilduma par Hartas 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu pārkāpumu noraidījums ir pamatots ar citiem tiesību pamatiem, nevis tiem, kuros pieļauta šī sprieduma 111. un 113. punktā identificētā kļūda.

116 Šajā ziņā jānorāda, ka dinamiskās shēmas piemērošanai bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri ir DIP noteikumu III pielikuma 1. panta 2. punktā paredzētajā situācijā, ir Savienības atzīts vispārējo interešu mērķis, ciktāl tās nolūks, kā izriet no šī sprieduma 79. punkta, ir vienādi attiekties, no vienas puses, pret Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri vai nu nebija pensiju shēmas dalībnieki dalībvalstī, no kuras viņi ievēlēti, vai arī ietilpa pensiju shēmā, kuras pensijas līmenis un/vai aprēķināšanas noteikumi nebija tādi paši kā tie, kas piemērojami valsts parlamenta deputātiem, un, no otras puses, pret Eiropas Parlamenta deputātiem, kuru valsts pensiju shēmā bija paredzēts tāds pats pensijas līmenis un/vai pensijas aprēķināšanas noteikumi, kas ir identiski tiem, kuri piemērojami valsts parlamenta deputātiem.

117 Dinamiskās shēmas piemērošana attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem faktiski atbilst šim vienlīdzīgas attieksmes mērķim, jo tās rezultātā uz abām šī sprieduma iepriekšējā punktā minētajām Eiropas Parlamenta deputātu kategorijām katrā ziņā attiecas valsts tiesību normas par vecuma pensiju aprēķināšanu attiecīgās dalībvalsts parlamenta deputātiem.

118 Turklāt šī piemērošana bija nepieciešama, lai sasniegtu minēto mērķi, jo tikai tāda pensijas līmeņa un/vai aprēķināšanas noteikumu saskaņošana, kāda paredzēta DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar šī pielikuma 1. panta 2. punktu, var izveidot vienlīdzīgu attieksmi pret minētajām Eiropas Parlamenta deputātu kategorijām.

119 Tādējādi šķiet, ka, neraugoties uz šī sprieduma 111. un 113. punktā identificēto tiesību kļūdu, iebilduma par Hartas 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu pārkāpumu noraidīšana ir pamatota, jo attiecīgo tiesību uz īpašumu ierobežojums atbilst visiem Hartas 52. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

120 Visbeidzot – attiecībā uz tiesiskās drošības principu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka atbilstoši tam nav pieļaujams viņu iegūto tiesību aizskārums, ko izraisa dinamiskās shēmas piemērošana.

121 Pārbaudot strīdīgo lēmumu atbilstību tiesiskās drošības principam, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 191. punktā atgādināja, ka jau no minētā sprieduma 126.–161. punkta izriet, ka "iegūtās tiesības uz pensiju" jānošķir no "pensiju apmēriem". Vispārējā tiesa šajā ziņā norādīja, ka, lai gan "tiesības uz pensiju" ir iegūtas galīgi un nevar tikt grozītas un pensijas joprojām tiek izmaksātas, nekas neliedz šo pensiju apmēru pielāgot, to palielinot vai samazinot, kas Parlamentam šajā lietā bija jādara, ņemot vērā tā pienākumu attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem piemērot dinamisko shēmu.

122 Pārsūdzētā sprieduma 202. punktā Vispārējā tiesa pabeidza savu analīzi, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji nav pierādījuši, ka šajā gadījumā nav ievērots tiesiskās drošības princips. Proti, Parlamenta iekšējos noteikumos bija paredzēts, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju jaunais pensiju apmērs stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī. Taču Vispārējā tiesa atgādināja, ka šie iekšējie noteikumi lielākoties bija spēkā pirms 2019. gada 1. janvāra, nevis pēc šī datuma. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēji nebija ne pierādījuši, ne apgalvojuši, ka Parlaments šīs jaunās summas būtu piemērojis pirms 2019. gada 1. janvāra, proti, pirms datuma, kas šajā ziņā tika noteikts Lēmumā Nr. 14/2018. Visbeidzot – Vispārējās tiesas ieskatā Parlaments kopš 2019. gada janvāra bija informējis apelācijas sūdzības iesniedzējus par iespējamu Lēmumā Nr. 14/2018 paredzēto noteikumu piemērošanu attiecībā uz viņiem, un to šī iestāde viņiem esot apstiprinājusi 2019. gada februārī. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka pirms strīdīgo lēmumu pieņemšanas apelācijas sūdzības iesniedzēji tika informēti par viņu pensijas aprēķināšanai piemērojamo noteikumu grozījumiem.

123 Šai ziņā jāatgādina, ka tiesiskās drošības princips prasa, lai Savienības tiesiskais regulējums ļautu ieinteresētajām personām precīzi zināt tajā noteikto saistību apjomu un lai šīs personas nepārprotami zinātu savas tiesības un pienākumus un spētu atbilstoši rīkoties (spriedums, 2023. gada 9. novembris, *Global Silicones Council* u.c./Komisija, C-558/21 P, EU:C:2023:839, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).

124 Tādējādi jaunais tiesiskais regulējums, ar kuru tiek izdarīti grozījumi agrākajā tiesiskajā regulējumā, ir piemērojams, ja nav paredzētas atkāpes attiecībā uz tādu situāciju sekām nākotnē, kas ir radušās laikā, kad bija spēkā pēdējais minētais tiesiskais regulējums. Citādi tas ir tikai tādu

situāciju gadījumā, kuras radušās un galīgi pabeigtas saskaņā ar agrāko tiesisko regulējumu, kas rada iegūtās tiesības. Tiesības uzskata par iegūtām, ja tās radījušais fakts ir noticis pirms tiesību akta grozījuma. Tas tā nav attiecībā uz tiesībām, kuras radījušais fakts nav noticis tiesību akta, kas ir ticis grozīts, iedarbības apstākļos (šajā ziņā skat. spriedumu, 2023. gada 9. marts, *Grossetête* /Parlaments, C-714/21 P, EU:C:2023:187, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).

125 Runājot – it īpaši – par tiesībām saņemt vecuma pensiju, tās principā tiek iegūtas tikai brīdī, kad iestājas šo tiesību rašanās fakts, proti, brīdī, kad pensija kļūst izmaksājama (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 9. marts, *Grossetête*/Parlaments, C-714/21 P, EU:C:2023:187, 85.–87. punkts).

126 Tomēr tas nenozīmē, ka jebkādi pensijas aprēķināšanas noteikumu grozījumi, kas rada šīs summas samazinājumu un kas tiek piemēroti, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš pieņemts pēc tam, kad šī pensija ir kļuvusi izmaksājama, ir šo iegūto tiesību aizskārums.

127 Šajā ziņā jāatgādina, ka Savienības tiesībās nav principa, saskaņā ar kuru iegūtās tiesības nekādā gadījumā nevar tikt grozītas vai samazinātas. Noteiktos apstākļos ir iespējams grozīt šādas tiesības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2023. gada 9. marts, *Grossetête*/Komisija, C-714/21 P, EU:C:2023:187, 88. un 89. punkts).

128 Šajā lietā Vispārējā tiesa, pamatojoties it īpaši uz pārsūdzētā sprieduma 202. punktā minētajiem apstākļiem, varēja pamatoti secināt, ka DIP noteikumu III pielikumā un Īstenošanas pasākumu 75. pantā paredzētās dinamiskās shēmas piemērošana ir saderīga ar tiesiskās drošības principu.

129 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmais pamats, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēji ar to apstrīd Parlamenta iekšējo noteikumu interpretāciju, saskaņā ar kuru tam attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma, ir jānoraida.

## C. Par otro pamatu

### *1. Lietas dalībnieku argumenti*

130 Otrajam pamatam ir trīs daļas.

131 Pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 126. punktā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Īstenošanas pasākumu 74. un 75. pantu tādējādi, ka DIP noteikumu III pielikuma noteikumi varēja būt derīgs juridiskais pamats strīdīgo lēmumu pieņemšanai.

132 Proti, saskaņā ar atsauci, kas paredzēta Īstenošanas pasākumu 74. pantā, to lasot kopā ar 75. pantu, Vispārējā tiesa esot uzskatījusi par piemērojamu nevis šī pielikuma saturu Deputātu nolikuma pieņemšanas brīdī, bet gan tiesību normu pašu par sevi, lai gan tā tika atcelta. Tādējādi, pēc Vispārējās tiesas domām, minētais pielikums esot jāpiemēro ne tikai atsaucoties uz iepriekšējās pensiju shēmas atcelšanas brīdi, bet arī nākotnē, ar atpakaļejošu spēku piemērojot Itālijas pensiju pabalstu grozījumus, kuri tika pieņemti, kad III pielikums vairs nebija spēkā.

133 Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka no Īstenošanas pasākumu 74. panta, lasot to kopā ar to 7. apsvērumu, formulējuma izriet, ka DIP noteikumu III pielikums ir pilnībā atcelts Deputātu nolikuma spēkā stāšanās dienā.

134 Ar otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 90.–92. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot Parlamenta Reglamenta 25. panta 3. punktu tādējādi, ka nodaļas vadītājam bija kompetence pieņemt strīdīgos lēmumus, jo viņam bija spēkā esošas pastarpināti deleģētas pilnvaras.

135 Strīdīgie lēmumi esot bijuši jāpieņem Parlamenta Prezidijam, jo tie esot uzskatāmi par īpašiem pārvaldes aktiem. Proti, šādi lēmumi attiecoties uz jaunu, sarežģītu un neparedzētu situāciju, par ko turklāt liecinot Parlamenta juridiskā dienesta iesaiste, līdz ar to atbilstība augstāka juridiska spēka Savienības tiesību normām un principiem esot bijusi jāpārbauda pirms to pieņemšanas. Tādējādi runa neesot tikai par tīri tehniskiem lēmumiem, kurus var deleģēt nodaļas vadītājam.

136 Ar otrā pamata trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 110.–114. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu strīdīgo lēmumu pamatojuma vērtējumā.

137 Šajos lēmumos esot vienīgi netieša atsauce uz juridiskā dienesta atzinumā ietverto pamatojumu. Tomēr strīdīgajos lēmumos šis atzinums neesot ne minēts, ne arī tiem pievienots. Minētais atzinums neesot arī pielikumā komentāram, kas bija pievienots paziņojumiem par pensiju par 2019. gada februāri, kuri tika nosūtīti apelācijas sūdzības iesniedzējiem. Tas esot minēts tikai kā vienkārša norāde, ka Parlamenta Juridiskais dienests ir apstiprinājis Lēmuma Nr. 14/2018 automātisku piemērojamību.

138 Turklāt Vispārējā tiesa esot kļūdaini norādījusi, ka vēstulē, ko nodaļas vadītājs 2019. gada 11. jūnijā nosūtīja *L. A. Florio*, prasītājam lietā T-465/19, esot ietverta saite uz Parlamenta tīmekļvietni, kas ļauj iepazīties ar juridiskā dienesta atzinumu. Proti, šī vēstule esot atbilde uz apsvērumiem, ko ieinteresētā persona iesniedza pēc 2019. gada 11. aprīļa viņam domātā paziņojuma. Tādējādi pārējie apelācijas sūdzības iesniedzēji neesot saņēmuši šādu informāciju, un strīdīgajos lēmumos neesot atsauces uz saiti uz tīmekļvietni, kurā juridiskā dienesta atzinums būtu publiski pieejams.

139 Tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzējiem ir izdevies saņemt šo atzinumu, neļauj secināt, ka ir ievērotas LESD 296. pantā paredzētās formālās prasības.

140 Visbeidzot – juridiskā dienesta atzinumā esot veikta tikai ļoti daļēja un īsa pārbaude par to, vai ir ievērotas augstāka juridiskā spēka tiesību normas un Savienības tiesību pamatprincipi, un Vispārējā tiesa to neesot ņēmusi vērā.

141 Parlaments uzskata, ka otrais pamats jānoraida kā nepamatots.

### *2. Tiesas vērtējums*

#### *a) Ievada apsvērumi*

142 Pirmā daļa, kas attiecas uz Īstenošanas pasākumu 74. un 75. panta pārkāpumu, ir par Parlamenta iekšējo noteikumu interpretāciju, atbilstoši kurai Parlamentam attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpiemēro dinamiskā shēma. Ņemot vērā šī sprieduma 42. punktā atgādināto judikatūru, jāpārbauda šī iebilduma pamatotība, jo ar to apelācijas sūdzības iesniedzēji atsaucas uz prettiesiskumu, kas var tikt atkārtots nākotnē.

143 Tas pats attiecas uz otro daļu, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 25. panta 3. punktu nodaļas vadītājam nebija kompetences pieņemt strīdīgos lēmumus.

144 Trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi LESD 296. pantu. Pirmkārt, tā pārsūdzētā sprieduma 112. un 116. punktā esot kļūdaini nospriedusi, ka Parlaments ir izpildījis savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo apelācijas sūdzības iesniedzējiem pirms prasības celšanas bija brīva piekļuve un pilnīga informācija par juridiskā dienesta atzinuma saturu. Otrkārt, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka juridiskā dienesta atzinumā bija ietverta tikai ļoti daļēja un īsa pārbaude par to, vai ir ievērotas augstāka juridiska spēka tiesību normas un Savienības tiesību pamatprincipi.

145 Šajā ziņā jākonstatē, ka šī daļa ir nepieņemama.

146 Saskaņā ar LESD 256. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzību var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tādēļ vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī vērtēt pierādījumu elementus. Šo faktu un pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2023. gada 28. septembris, *Changmao Biochemical Engineering*/Komisija, C-123/21 P, EU:C:2023:708, 121. punkts un tajā minētā judikatūra).

147 Pirmām kārtām, kaut gan apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd faktu, ka tiem pirms prasības celšanas esot bijusi brīva pieeja un pilnīga informācija par juridiskā dienesta atzinuma saturu, patiesībā tie cenšas panākt, lai Tiesa no jauna izvērtētu faktus un pierādījumus, tomēr neatsaucoties uz to sagrozīšanu Vispārējā tiesā.

148 Otrām kārtām, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka juridiskā dienesta atzinumā augstāka juridiska spēka tiesību normu un Savienības tiesību pamatprincipu ievērošanas pārbaude bija daļēja un īsa, jākonstatē, ka tas ir nepieņemams, jo ir balstīts uz Parlamenta iespējami pieļauto prettiesiskumu, kas nav ticis izvirzīts, un līdz ar to nav ticis apspriests Vispārējā tiesā.

149 Proti, no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta izriet, ka apelācijas sūdzības pamatiem ir jābūt pamatotiem ar argumentiem, kas saistīti ar tiesvedību Vispārējā tiesā. Turklāt atbilstoši Reglamenta 170. panta 1. punktam apelācijas sūdzība nedrīkst grozīt Vispārējā tiesā izskatītā strīda priekšmetu. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē ir vienīgi izvērtēt juridisko risinājumu, kas rasts attiecībā uz pirmajā instancē apspriestajiem pamatiem un argumentiem (spriedums, 2021. gada 21. decembris, *Aeris Invest*/*CRU*, C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

150 Apelācijas sūdzības iesniedzēji gan pārmeta Parlamentam Vispārējā tiesā, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 99. punkta, ka tas nav analizējis, kādā mērā mazāk labvēlīgas pensiju shēmas piemērošana ar atpakaļejošu spēku varētu būt saderīga ar Savienības tiesībām. Tomēr šis arguments atšķiras no šī sprieduma 140. punktā apkopotā argumenta it īpaši ar to, ka tas neattiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu, kā Vispārējā tiesa pamatoti nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 120. punktā.

151 No tā izriet, ka jāpārbauda tikai otrā pamata pirmās un otrās daļas pamatotība.

### *b) Par lietas būtību*

152 Attiecībā uz pirmo daļu jānorāda, ka Īstenošanas pasākumu 74. pantā paredzēts, ka, ievērojot šo pasākumu IV sadaļā paredzētos pārejas noteikumus, DIP noteikumi zaudē spēku dienā, kad stājas spēkā Deputātu nolikums.

153 No šī teksta nevar secināt, ka attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem būtu uz visiem laikiem jāpiemēro pensiju aprēķināšanas noteikumi, kas bija piemērojami DIP noteikumu atcelšanas brīdī tās dalībvalsts parlamenta deputātiem, no kuras šie bijušie deputāti ievēlēti.

154 Kā izriet no šī sprieduma 81.–83. punkta, dinamiskā shēma saskaņā ar Īstenošanas pasākumu 75. pantu pēc Deputātu nolikuma stāšanās spēkā joprojām ir piemērojama šiem deputātiem.

155 Pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēji, šo Īstenošanas pasākumu 75. panta interpretāciju neatspēko to 7. apsvērums.

156 Īstenošanas pasākumu 7. apsvērumā noteikts, pirmkārt, ka "person[ām], kas saņem maksājumus, kas piešķirti, pamatojoties uz DIP noteikumiem, t[ie] [jāsaņem] arī pēc šo noteikumu atcelšanas, ievērojot tiesiskās paļāvības [aizsardzības] principu", un, otrkārt, "arī jānodrošina, lai tiktu saglabātas līdz Nolikuma spēkā stāšanās saskaņā ar DIP noteikumiem iegūtās pensijas tiesības".

157 No šī apsvēruma izriet, ka tajā ir precizēts, ka pabalsti, kas tiek piešķirti saskaņā ar šo tiesisko regulējumu, tiek maksāti turpmāk, un no tā nevar secināt, ka šis tiesiskais regulējums vairs nav piemērojams pēc minētā datuma.

158 Tādējādi jēdzienam "iegūtās vecuma pensijas tiesības" šajā apsvērumā ir tāds pats tvērums kā Īstenošanas pasākumu 75. panta 2. punktā, kā precizēts šī sprieduma 89. punktā.

159 Līdz ar to Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 126. punktā būtībā konstatējot, ka DIP noteikumu III pielikuma 2. panta 1. punkts, kurā paredzēta dinamiskās shēmas piemērošana attiecīgajiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, apelācijas sūdzības iesniedzēju gadījumā nav ticis atcelts un joprojām ir piemērojams pēc Deputātu nolikuma stāšanās spēkā.

160 No minētā izriet, ka pirmā daļa jānoraida kā nepamatota.

161 Attiecībā uz otro daļu jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 90. punktā konstatēja, ka nodaļas vadītājs ar Parlamenta finanšu ģenerāldirektora 2018. gada 23. novembra Lēmumu FINS/2019-01 attiecībā uz DIP noteikumu III pielikumā minētajām izdienas pensijām tika iecelts par pastarpināti deleģētu kredītrīkotāju budžeta pozīcijai 1030 un ka šajā lēmumā ir skaidri minēts, ka nodaļas vadītājam ir tiesības citastarp noteikt juridiskas saistības un budžeta saistības, noteikt izdevumus un apstiprināt maksājumus, kā arī sagatavot prasījumu prognozes, konstatēt atgūstamās tiesības un izdot atgūšanas rīkojumus.

162 Pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Vispārējā tiesa it īpaši norādīja, ka noteikumus, kuri paredzēti īstenošanas pasākumos un DIP noteikumos un kurus pieņēma Parlamenta Prezidijs, nodaļas vadītājs negrozīja, bet viņš tos tikai īstenoja.

163 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. punktā nosprieda, ka nodaļas vadītāja kompetencē bija pieņemt strīdīgos lēmumus.

164 Tā kā ar Parlamenta finanšu ģenerāldirektora 2018. gada 23. novembra Lēmumu FINS/2019-01 nodaļas vadītājam ir atļauts tostarp noteikt juridiskās un budžeta saistības, noteikt izdevumus un apstiprināt maksājumus, kā arī noteikt prasījumu prognozes, noteikt atgūstamos prasījumus un izdot atgūšanas rīkojumus, tas ir formulēts pietiekami plaši, lai aptvertu apelācijas sūdzības iesniedzēju norādītās situācijas, proti, jaunas, sarežģītas un neparedzētas situācijas deleģētajās jomās.

165 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēji neapgalvo, ka šajā lēmumā būtu ietverta atruna attiecībā uz kompetenci piemērot Savienības primārās tiesības, it īpaši Hartas noteikumus, pieņemot lēmumus šajās jomās.

166 Pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēji, arī Parlamenta Reglamenta 25. panta 3. punktā nav paredzētas nekādas kompetences šajā jomā par labu Parlamenta Prezidijam. Proti, saskaņā ar šo tiesību normu "Prezidijs pēc ģenerālsekretāra vai politiskās grupas priekšlikuma pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus jautājumos, kas attiecas uz deputātiem". Apgalvotā atšķirība starp īpašiem pārvaldes aktiem, kuru pieņemšana esot rezervēta Parlamenta Prezidijam, un parastajiem pārvaldes aktiem, kas esot deleģēti nodaļas vadītājam, arī nevar tikt izsecināta no minētās tiesību normas.

167 Līdz ar to otrā daļa jānoraida kā nepamatota.

168 No tā izriet, ka otrais pamats jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

## D. Par trešo pamatu

### *1. Lietas dalībnieku argumenti*

169 Trešais pamats ir vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 70. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir atzinusi par nepieņemamu *I. Panusa* prasību lietā T-453/19, jo ar viņai paredzēto nodaļas vadītāja 2019. gada 11. aprīļa paziņojumu netika radīts nekāds viņas apgādnieka zaudējuma pensijas apmēra samazinājums.

170 Šajā secinājumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo būtībā apgādnieka zaudējuma pensija, ko saņem *I. Panusa*, tiek aprēķināta, pamatojoties uz DIP noteikumu III pielikuma normām, lai gan šādas pensijas noteikšanai esot piemērojamas šo noteikumu I pielikuma normas, kālab viņai esot jābūt iespējai pretendēt uz lielāku pensijas apmēru.

171 Parlaments apgalvo, ka trešais pamats jānoraida kā nepieņemams un – pakārtoti – kā nepamatots.

### *2. Tiesas vērtējums*

172 Jākonstatē, ka trešajā pamatā minētie pārsūdzētā sprieduma motīvi nav nepieciešamais atbalsts kādam no šī sprieduma 47. punktā minētajiem Vispārējās tiesas vērtējumiem.

173 Līdz ar to šis pamats nav jāizvērtē.

174 Tā kā visi apelācijas sūdzības iesniedzēju apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītie pamati ir noraidīti, apelācijas sūdzība jānoraida pilnībā.

## VI. Par tiesāšanās izdevumiem

175 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

176 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējiem spriedums ir nelabvēlīgs un tā kā Parlaments ir prasījis piespriest tiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tad apelācijas sūdzības iesniedzējiem jāpiespriež segt savus un atlīdzināt Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

**1) Apelācijas sūdzību noraidīt.**

**2) *Maria Teresa Coppo Gavazzi, Cristiana Muscardini, Luigi Vinci, Agostino Mantovani, Anna Catasta, Vanda Novati, Francesco Enrico Speroni, Maria Di Meo, Giuseppe Di Lello Finuoli, Raffaele Lombardo, Olivier Dupuis, Leda Frittelli, Livio Filippi, Vincenzo Viola, Antonio Mussa, Mauro Nobilia, Clara di Prinzio* kā *Sergio Camillo Segre* mantiniece, *Stefano De Luca, Riccardo Ventre, Mirella Musoni, Francesco Iacono, Vito Bonsignore, Claudio Azzolini, Vincenzo Aita, Mario Mantovani, Vincenzo Mattina, Romano Maria La Russa, Giorgio Carollo, Fiammetta Cucurnia* kā *Giulietto Chiesa* mantiniece, *Roberto Costanzo, Giorgio Gallenzi* kā *Giulio Cesare Gallenzi* mantinieks, *Vitaliano Gemelli, Pasqualina Napoletano* un *Ida Panusa* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]